

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Augstākā tiesa (Λεττονία) στις 20 Απριλίου 2018 — SIA «Kuršu zeme»

(Υπόθεση C-273/18)

(2018/C 259/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākā tiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: SIA «Kuršu zeme»

Αναρρεσίβλητη: Valsts ieņēmumu dienests

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 168, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112/EK ⁽¹⁾ την έννοια ότι αντιτίθεται στην απαγόρευση της εκπτώσεως του φόρου προστιθέμενης αξίας επί των εισροών, όταν η εν λόγω απαγόρευση βασίζεται αποκλειστικώς στη συνειδητή συμμετοχή του υποκείμενου στον φόρο στη διενέργεια εικονικών πράξεων, χωρίς όμως να διευκρινίζεται με ποιον τρόπο οι συγκεκριμένες πράξεις προκαλούν ζημία στο δημόσιο ταμείο, λόγω μη πληρωμής του φόρου προστιθέμενης αξίας ή λόγω αδικαιολόγητης υποβολής αιτήσεως περί επιστροφής του εν λόγω φόρου, συγκριτικά με την περίπτωση κατά την οποία οι πράξεις αυτές θα είχαν διενεργηθεί σύμφωνα με τις πραγματικές τους περιστάσεις;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Administrativo de Círculo de Lisboa (Πορτογαλία) στις 24 Απριλίου 2018 — Henkel Ibérica Portugal, Unipessoal Lda κατά Comissão de Segurança de Serviços e Bens de Consumo

(Υπόθεση C-277/18)

(2018/C 259/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Administrativo de Círculo de Lisboa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Henkel Ibérica Portugal, Unipessoal Lda

Καθή: Comissão de Segurança de Serviços e Bens de Consumo

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Είναι συμβατή με το κοινοτικό δίκαιο –και ιδίως με την οδηγία 2001/95/EK ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 3ης Δεκεμβρίου 2001, για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων, με τα άρθρα 28 και 30 ΣΛΕΕ (όπως παρατίθενται στην εν λόγω οδηγία) και με την οδηγία 87/357/ΕΟΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 1987]– εθνική ρύθμιση, την οποία καθιερώνει στην Πορτογαλία το Decreto-Lei n.º 69/2005, de 17 de março (νομοθετικό διάταγμα 69/2005, της 17ης Μαρτίου 2005) και το Decreto-Lei n.º 150/90 de 10 de maio (νομοθετικό διάταγμα 150/90, της 10ης Μαΐου 1990), η οποία απαγορεύει, όχι μόνο την διάθεση στο εμπόριο προϊόντων δυνάμενων να θέσουν σε κίνδυνο την υγεία και την ασφάλεια των καταναλωτών, λόγω ενδεχόμενης συγχύσεώς τους με τρόφιμα, αλλά και τη διάθεση στο εμπόριο προϊόντων επίσης τα οποία, επειδή λόγω της όψεώς τους υπάρχει ενδεχόμενο συγχύσεώς τους με άλλα προϊόντα (ειδικότερα παιχνίδια), μπορούν, στο πλαίσιο της συνήθους ή ευλόγως προβλέψιμης χρήσεώς τους, να θέσουν σε κίνδυνο την υγεία και την ασφάλεια των καταναλωτών, ιδίως δε των παιδιών;